

Dzupă D. Hochstetter, o disoluție concentrată de chlorură de calciu dăruie într-o vreme în serbere cu bi-oxidul de mercur, dă naștere de bichlorură de mercur și de un precipitat de hidratul de calce. În prezența unei cantități mari de apă, calcele, rețărind asupra solumatului corosiv, precipită în contra oxidul de mercur.

Bicarbonatul formă, într-o disoluție de bichlorură de mercur, un precipitat alb de oxichlorură de mercur care devine numai de kît roșu înkis.

Alcali caustici întrevîingădî în cantitate neîndestă-ltoare spre a descompune de tot bichlorurul de mercur, îl transformă asemenea în oxichlorură de mercur.

Kristalele de bichlorură de mercur nu se înnepeska la soare; dar kînd se espune disoluția lor la influența razelor luminease, atîncî devine acîd și lasă a se depune protochlorură de mercur.

Korpi kompozitivî redăk lesne bichlorurul de mercur săvî influența lumineî.

Ammoniacul formă, în disoluția de bichlorură de mercur, un precipitat alb, a cărîia kompozitie vom să o mai departe.

Bichlorurul de mercur este precipitat de tot din disoluțiile sale prin albumină; de aceea și D. Orfila a propus acest din zrmă korpi drept antidot al sublimatului corosiv.

Bichlorurul de mercur nu se precipită prin bichromatul de potass. Aceste doză sîrșî se kombină d'a dreptul și disoluția lor serbinte lasă a se depune, rîchînd-se, prisme drepte romboïdale de coloare roșie, care așpentru formă: KO , $(\text{CrO}_3)_2$, HgCl . (D. Millon).

Bichlorurul de mercur, traktat printru disoluție alcoolikă de iod, dă prin evaporație kristale roșii de bi-iodură de mercur.

Preparatie. — Bichlorurul de mercur poate fi preparat sîpînd la distilație o amestecătură de sulfat de bi-oxidul de mercur și de sare marină: fiind-kă sulfatul de mercur ce se întrevîingăză kîrpinde tot d'asna oare-care cantitate de sare de protoxidul, care, în pre-